

Sygn. akt XVII AmT 19/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Witold Rękosiewicz

Protokolant: protokolant sądowy – stażysta Piotr Hołyś

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2014 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania: Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W.

przeciwko: Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej

zainteresowany: (...) sp. z o.o. z/s w P.

o ustalenie warunków dostępu

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia 28 listopada 2011 r. znak (...)

I. Oddala odwołanie.

II. Zasądza od Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W.

na rzecz Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej kwotę 720 zł.

(siedemset dwadzieścia) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Witold Rękosiewicz

Sygn. akt XVII AmT 19/12

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Prezes UKE, pozwany) po rozpatrzeniu wniosku (...) sp. z o.o. z/s w W. (Operator, zainteresowany) z dnia 26 kwietnia 2011 r. o wydanie decyzji w sprawie dostępu do budynków znajdujących się w zasobie Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W. (Spółdzielnia, Udostępniający, powód) na podstawie art. 22 ust.1 w zw. z art. 30 ust. 1 i 5 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2010 r. nr 106, poz. 675 – dalej ustawa o wspieraniu rozwoju) w związku z art.206 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. nr 171, poz.1800, z późn. zm. dalej Pt) oraz art. 104 §1,105§1 i 108§1 kpa decyzją z dnia 28 listopada 2011 r. nr (...) ustalił warunki dostępu do nieruchomości i znajdujących się na nich budynków w celu zapewnienia telekomunikacji pomiędzy Operatorem a Udostępniającym, umorzył postępowanie w pozostałym zakresie i nadał decyzji w pkt I rygor natychmiastowej wykonalności.

W złożonym odwołaniu Spółdzielnia zaskarżyła decyzję Prezesa UKE w całości. Zaskarżonej decyzji powód zarzucił naruszenie:

1. art. 22 ust.1 ustawy o wspieraniu rozwoju poprzez:

a) wydanie decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej pomimo braku skutecznie złożonego w tym przedmiocie wniosku, jako że nieuzupełnione pozostały braki formalne wniosku, m.in. w postaci stanowiących jego integralną część a faktycznie nie załączonych nigdy załączników nr 1 i 2, co powinno implikować jego zwrot. Skoro nie zostały złożone załączniki stanowiące integralną część wniosku uznać należy, że wniosek o podstawie przytoczonej w decyzji nie został złożony skutecznie,

b) rozpoznanie wniosku z przekroczeniem 90 – dniowego terminu na wydanie decyzji,

c) wydanie decyzji z rażącym naruszeniem interesu Spółdzielni, interesu odbiorców usług i interesu użytkowników sieci telekomunikacyjnych,

2. art. 22 ust. 1 w zw. z art.21 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju poprzez wydanie

o dostępie do infrastruktury pomimo braku ku temu ustawowych przesłanek,

3. art.30 pkt 1 ustawy o wspieraniu rozwoju poprzez jego zastosowanie do stanu faktycznego

sprawy pomimo braku ku temu określonych w tej normie prawnej przesłanek,

oraz poprzez :

4. błędną wykładnię i nieuprawnione zastosowanie w sprawie art. 9 ust.2 ustawy o ochronie

konkurencji i konsumentów w zw. z art.30 ust. 4 i art. 33 ustawy o wspieraniu rozwoju

poprzez uznanie, że normy prawne w nich zawarte statuują nieodpłatność w dostępie

przedsiębiorcy telekomunikacyjnego do sieci,

5. naruszenie art. 108 kpa poprzez jego nieuprawnione zastosowanie w sprawie i nadanie

skarżonej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności pomimo braku ku temu

wszelkich przesłanek w okolicznościach stanu faktycznego sprawy ,

6. uchybienie dyspozycji art. 77§1 w zw. z art. 80 kpa poprzez zaniechanie zgromadzenia

pełnego materiału dowodowego dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, oparcie się na

oświadczeniach jednej ze stron postępowania bez wymaganej ich weryfikacji, dowolną

ocenę zebranych dowodów,

a także błędy w ustaleniach faktycznych mające znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy poprzez:

7. ustalenie, że SM (...) ostatecznie odmówiła podpisania umowy o dostępie

do sieci z (...),

8. błędne i nieuprawnione potraktowanie jako ostatecznego stanowiska strony w sprawie

przedstawionego przez SM (...) do zaopiniowania projektu

umowy o współpracy,

9. nieuprawnione uznanie, że SM (...) różnicuje sytuację faktyczną i prawną

przedsiębiorców telekomunikacyjnych w dostępie do sieci.

W związku z przedstawionymi zarzutami Spółdzielnia wniosła o : I. uchylenie zaskarżonej decyzji w całości,

II. zasądzenie od Prezesa UKE oraz zainteresowanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości prawem przewidzianej.

Uzasadniając zarzuty odwołania powód stwierdził, że Prezes UKE nie skorzystał

z określonych w art. 20 i art. 21 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju możliwości i przedwcześnie wydał zaskarżoną decyzję mimo braku materialnych i formalnych przesłanek do jej wydania.

Powołując się na art. 22 ust. 1 w zw. z art. 21 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju wskazał, że w określonych w tych przepisach przypadkach każda ze stron może zwrócić się do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie współkorzystania lub dostępu do infrastruktury technicznej a Prezes UKE przy spełnieniu dalszych przesłanek może taką decyzję wydać.

W ocenie powoda w stanie faktycznym sprawy żadna z określonych w ustawie podstaw do wydania decyzji w sprawie współkorzystania lub dostępu do infrastruktury technicznej nie zachodzi. Powód stwierdził, że strony podjęły negocjacje a Prezes UKE nie wyznaczył terminu dla ich zakończenia lecz błędnie uznał, że powód odmówił zawarcia z Operatorem umowy o dostępie.

W ocenie powoda Prezes UKE bezzasadnie również uznał, że między stronami doszło w dniu 16 czerwca 2011 r. do zerwania negocjacji, które w bardziej intensywnej formie trwały jeszcze w październiku 2011 r.

Powód zaprzeczył, że odmówił (...) dostępu do budynków w celu zapewnienia telekomunikacji. Stwierdził, iż zaskarżona decyzja jest co najmniej przedwczesna.

Zdaniem powoda treść wydanej decyzji uwzględnia wyłącznie interes jednej ze stron postępowania prowadząc do rażącego pokrzywdzenia SM (...). W decyzji brak określenia sieci objętej decyzją określającą warunki dostępu. Postanowienie § 2 ust. 5 decyzji narusza zasadę ekwiwalentności praw i obowiązków stron umowy poprzez zobowiązanie Spółdzielni do poniesienia na własny koszt projektu wykonawczego sieci przygotowanego dla Operatora i przeniesienia wszelkich praw nieodpłatnie na rzecz Operatora. W §2 ust.8 zdaniem powoda w sposób literalny zapisano mechanizm obchodzenia przez Operatora warunków dostępu bez konieczności zmiany decyzji. Zarzucił, iż kwota kaucji z tytułu zabezpieczenia należytego wykonania prac, określona w §3 ust. 5 decyzji, jest rażąco niska w stosunku do potencjalnych milionowych korzyści Operatora i możliwych strat Spółdzielni. Wskazał, że w §3 ust. 11 nie zapisano warunku powiadomienia Spółdzielni o powierzeniu prac innej firmie mimo, iż w takich sytuacjach wymagana powinna być pisemna zgoda Spółdzielni. Postanowienie §3 ust. 16 jest zdaniem powoda niemożliwe do zaakceptowania, ponieważ może posłużyć do przejęcia sieci przez podmiot trzeci. Powód podniósł, że nie może być pozbawiony wszelkiego wpływu i możliwości oddziaływania na swoich kontrahentów. Dlatego nie może zaakceptować przyznanego Operatorowi prawa dowolnego wyboru kontrahentów. Wskazał też na postanowienia zawarte w §4 ust. 5 i §6 decyzji, które zdaniem powoda zostały sformułowane w sposób krzywdzący i naruszający interesy Spółdzielni. Dodał, że w decyzji brakuje zapisu zobowiązującego operatora do oznaczenia swoich urządzeń oraz o konieczności spełniania przez te urządzenia określonych prawem parametrów.

Zdaniem powoda stanowisko Prezesa UKE wyrażone w sprawie było wynikiem oparcia się na niewłaściwych przesłankach, z których pozwany wywiódł nieprawidłowe wnioski. Powód wskazał na błędne potraktowanie

przez Prezesa UKE stanowiska Spółdzielni dotyczącego elementarnych zasad etyki Operatora w biznesie i jego wiarygodności, przedstawionego projektu umowy o współpracy, który pozwany uznał za ostateczny i błędnego twierdzenia organu co do zakresu kwestii spornych, w których strony doszły do porozumienia podczas gdy przedmiotem sporu była niewielka liczba zagadnień.

Powód stwierdził, że art.33 ustawy o wspieraniu rozwoju nakłada na dysponentów nieruchomości obowiązek umożliwienia operatorom, podmiotom wymienionym w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 Pe oraz jednostkom samorządu terytorialnego podejmowania określonych działań na nieruchomości, jeżeli nie uniemożliwia to korzystania z nieruchomości i nie prowadzi do zmniejszenia jej wartości. Zasadą jest odpłatne korzystanie z nieruchomości a warunki korzystania ustala się w umowie. Ustawa reguluje kwestie finansowania prac instalacyjnych, utrzymania i wymiany zewnętrznej instalacji telekomunikacyjnej, których koszt z jej mocy obciąża przedsiębiorcę telekomunikacyjnego. Również art. 9 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i art. 30 ust. 4 ustawy o wspieraniu rozwoju nie stanowią podstawy prawnej do nieodpłatnego dostępu do budynków dla przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Ustawa zakazuje jedynie narzucania nieuczciwych i nadmiernie wygórowanych cen. Powód zauważył, iż Prezes UKE nie wyjaśnił stanowiska, że podana przez Spółdzielnię stawka nie znajduje potwierdzenia w Regulaminie świadczenia usług telekomunikacyjnych przez SM (...) w W.. Wskazał ponadto, że oprócz (...) także inny operator posiada sieć kablową w budynkach SM (...), a warunki współpracy tego podmiotu ze Spółdzielnią, wbrew ocenie pozwanego, są tożsame jak z (...). Obie firmy ponoszą dotychczas wyłącznie koszty zużytej energii elektrycznej. Temu podmiotowi Spółdzielnia także przedstawiła nową umowę przewidującą takie same warunki jak (...). Również ta umowa nie została podpisana. Powód zaznaczył, że przed wydaniem zaskarżonej decyzji sytuacja prawna obu operatorów była identyczna. Zaskarżona decyzja prowadzi do nierównego określenia ich pozycji z uprzywilejowaniem niesolidnego partnera, ponieważ jeden przedsiębiorca będzie miał bezpłatny dostęp do budynków Spółdzielni a drugi będzie musiał ponosić z tego tytułu opłaty.

Prezes UKE wniósł o oddalenie odwołania w całości i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 1 080 zł z uwagi stopień zawichości sprawy.

Odpowiadając na żądanie powoda o uchylenie zaskarżonej decyzji Prezes UKE wskazał, że zgodnie z art. 479⁽⁶⁴⁾ §2 kpc Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (SOKiK) uchyla decyzję jedynie w przypadku ustalenia braku podstawy prawnej do jej wydania. W przeciwnym wypadku Sąd rozpoznaje sprawę merytorycznie i jeżeli na podstawie materiału dowodowego stwierdzi podstawy prawne do wydania decyzji, powinien oddalić odwołanie lub zmienić zaskarżoną decyzję. Pozwany wskazał różnice występujące pomiędzy postępowaniem przed sądami administracyjnymi a SOKiK i stwierdził, iż mając na uwadze charakter postępowania prowadzonego przez ten sąd oraz fakt, że w sprawie istniała podstawa do wydania decyzji, tj. art. 22 ust.1 w zw. art. 30 ust.1 5 ustawy o wspieraniu rozwoju, uchylenie decyzji na skutek żądań zawartych w odwołaniu byłoby niezasadne i bezpodstawne a wniosek powoda o uchylenie decyzji, ze względu na brak podstaw w przepisach prawa jest bezzasadny i nie powinien zostać przez Sąd uwzględniony.

Prezes UKE zakwestionował określoną przez powoda w odwołaniu wartość przedmiotu sporu, która w kontekście treści decyzji, dotyczącej warunków dostępu do budynków w zasobie mieszkaniowym Spółdzielni oraz ustalenia praw i obowiązków Udostępniającego i Operatora budzi wątpliwości. Wskazał na niedopuszczalność zarzutów powoda opartych na naruszeniu przepisów kodeksu postępowania administracyjnego.

Odnosząc się do zarzutów opartych na naruszeniu art. 22 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju pozwany stwierdził, że złożony przez Operatora wniosek spełniał wymagania określone w art. 63 kpa. Podkreślił, iż przepisy kpa nie nakładają na podmiot żądający określenia warunków dostępu do nieruchomości wymogu dołączenia do wniosku o przeprowadzenie postępowania administracyjnego określonych dokumentów. Załączniki mają charakter dowodowy a nie formalny. Niedołączenie ich do wniosku nie daje podstaw do wezwania wnioskodawcy do usunięcia braków pod rygorem zwrotu wniosku. Rzeczywiste braki wniosku zostały przez (...) skutecznie usunięte. Operator cofnął wniosek w zakresie wykraczającym poza żądanie dostępu do budynków, więc zarzut powoda o wydaniu decyzji mimo braku złożenia w tym przedmiocie wniosku był bezzasadny.

Podobnie ocenił pozwany zarzut rozpoznania wniosku z przekroczeniem 90 – dniowego terminu na wydanie decyzji. Wskazał na instrukcyjny charakter tego terminu. Zgodnie z powszechnie przyjętym stanowiskiem komentatorów decyzja wydana po tym terminie jest skuteczna. Brak więc podstaw do uwzględnienia tego zarzutu.

Pozwany nie zgodził się też z twierdzeniem powoda, że zaskarżona decyzja uwzględnia wyłącznie interes zainteresowanego ze szkodą dla Spółdzielni. Przywołał szereg postanowień zaskarżonej decyzji, nakładających na (...) obowiązki w stosunku do SM (...). Zaznaczył, że decyzja nie narusza interesów użytkowników końcowych sieci telekomunikacyjnych, który wyraża się w zapewnieniu im maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, cen i jakości usług. Uzyskanie przez zainteresowanego dostępu do nieruchomości i budynków powoda pozwoli użytkownikom końcowym na korzystanie z oferty usług telekomunikacyjnych kolejnego operatora. Skutkiem powstałej konkurencji będzie rozszerzenie oferty dla konsumentów, obniżenie cen usług i poprawa ich jakości. Prezes UKE wskazał ponadto, że z uwagi na przedmiot decyzji podnoszone przez powoda w odwołaniu okoliczności, dotyczące zainteresowanego nie są istotne dla sprawy. Dodał, iż powód nie przedstawił dowodów, że (...) jest niesolidnym przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, negatywnie postrzeganym przez członków spółdzielni. Kierowane do zainteresowanego wezwania, zdaniem pozwanego, nie są bezspornym dowodem na istnienie zadłużenia wobec Spółdzielni. Odnosnie zarzutów powoda dotyczących poszczególnych postanowień decyzji pozwany stwierdził, że świadczą one o błędnej ocenie przez powoda jej zapisów.

Odpowiadając na zarzuty naruszenia art. 77§1 w zw. z art. 80 kpa pozwany oświadczył, że w postępowaniu administracyjnym opierał się na informacjach uzyskanych od obu uczestników. Zauważył, że w postępowaniu odwoławczym przed SOKiK zarzut naruszenia przepisów proceduralnych jest niedopuszczalny.

Zaznaczył także, iż wbrew stanowisku powoda nie oparł rozstrzygnięcia zaskarżonej decyzji na przepisie art.9 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 30 ust. 4 i 33 ustawy o wspieraniu rozwoju. W decyzji przywołał jedynie ten przepis ustawy antymonopolowej w celu podkreślenia, że spółdzielnia mieszkaniowa nie może nadużywać pozycji dominującej poprzez stosowanie w podobnych umowach z osobami trzecimi uciążliwych lub niejednorodnych warunków umów, stwarzających niejednorodne warunki konkurencji. Wskazał na fakt nieodpłatnego udostępniania przez powoda zarządzanych budynków innemu przedsiębiorcy i podkreślił, iż to właśnie zaskarżona decyzja stwarza zainteresowanemu takie warunki dostępu do budynków, jakie mają inni współpracujący ze Spółdzielnią przedsiębiorcy. Odpowiadając na zarzut niewyjaśnienia w decyzji podstaw uznania, że podana przez Spółdzielnię stawka nie znajduje potwierdzenia w Regulaminie świadczenia usług telekomunikacyjnych przez SM (...) pozwany wskazał, iż powołany regulamin nie określa wysokości opłat za dostęp przedsiębiorców telekomunikacyjnych do nieruchomości będących w zarządzie Spółdzielni ale zasady świadczenia usług telekomunikacyjnych przez powoda na rzecz jego abonentów. Ustalenie w decyzji opłaty za dostęp do nieruchomości na poziomie 20 zł za lokal, oraz nie zastosowania stawki zaproponowanej przez powoda Prezes UKE uzasadnił dążeniem do nieosłabiania pozycji konkurencyjnej (...).

W odniesieniu do twierdzenia o naruszeniu art. 30 pkt 1 ustawy o wspieraniu rozwoju pozwany podniósł, że powód nie sprecyzował w odwołaniu, która z określonych w tym przepisie przesłanek nie wystąpiła w niniejszej sprawie.

Nie zgodził się też z zarzutem naruszenia art. 22 ust.1 w zw. z art.21 ust.2 ustawy o wspieraniu rozwoju poprzez wydanie decyzji o dostępie do infrastruktury mimo braku przesłanek ustawowych. Wskazał, że niezwłocznie po wpisaniu do (...) sp. z o.o. w 2010 r. wystąpiła do Spółdzielni z wnioskiem o zawarcie umowy. Pomimo wielomiesięcznych negocjacji strony, na skutek rozbieżności stanowisk, nie zawarły umowy regulującej dostęp do nieruchomości. Sposób prowadzenia przez powoda negocjacji z zainteresowanym uzasadniał, zdaniem pozwanego stanowisko, że w istocie Spółdzielnia, wbrew ustawowemu obowiązkowi odmówiła (...) dostępu do zarządzanych przez nią nieruchomości. Pozwany podkreślił, że zgodnie z art. 30 ust. 5 ustawy o wspieraniu rozwoju umowa regulująca dostęp do zarządzanych przez Spółdzielnię nieruchomości powinna być zawarta w terminie 30 dni od wystąpienia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z wnioskiem o jej zawarcie. Za nietrafne w tych okolicznościach uznał zarzuty dotyczące błędów w ustaleniach faktycznych poprzez uznanie, że Spółdzielnia odmówiła podpisania umowy o dostępie do sieci z zainteresowanym, potraktowania jako ostatecznego stanowiska strony przedstawionego przez Spółdzielnię Prezesowi

(...) do zaopiniowania projektu umowy o współpracy oraz uznania, że Spółdzielnia różnicuje sytuację faktyczną i prawną przedsiębiorców telekomunikacyjnych w dostępie do sieci. Pozwany podkreślił, iż zaskarżona decyzja nie określa warunków dostępu do sieci lecz warunki, na jakich zainteresowany może korzystać z nieruchomości będących w zarządzie powoda.

Pozwany wniósł także o oddalenie wniosków dowodowych powoda jako złożonych bez sprecyzowania tez dowodowych oraz w przypadku dowodu z zeznań świadka jako dowodu zmierzającego do wykazania faktów, które nie mają istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd pominął przedstawione w sprawie stanowisko zainteresowanego, mając na uwadze, że odpowiedź zainteresowanego na doręczone mu w dniu 17 maja 2012 r. odwołanie (k. 355 akt sąd.) wpłynęła do sądu po upływie terminu ustawowego (art. 479¹⁴ §1kpc).

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) sp. z o.o. z/s w P. jest podmiotem wpisanym z dniem 27 stycznia 2011 r. pod numerem (...) do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, prowadzonego przez Prezesa (...) i posiada status przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. (...) sp. z o.o. złożyła w dniu 2 maja 2011 r. do Prezesa (...) z wniosek o wszczęcie postępowania administracyjnego i wydanie decyzji zastępującej umowę o dostępie do budynków i kanalizacji SM (...). Do wniosku dołączono:

1. kopię porozumienia nr (...) z 30 listopada 2005 r. zawartego pomiędzy Spółdzielnią a spółką cywilną (...) s.c. (...), O. S.,
2. kopie pism (...) s.c. z 12 listopada 2009 r. i 19 lutego 2010 r. kierowanych do Spółdzielni o umożliwienie modernizacji swojej sieci na terenie nieruchomości Udostępniającego polegającej na wykonaniu kanalizacji teletechnicznej między budynkami i wymiany okablowania w budynkach Spółdzielni, w których przedsiębiorca świadczy usługi, oraz wydzierżawienie części infrastruktury światłowodowej Spółdzielni łączącej jej budynki, 3. odpowiedź Spółdzielni na pismo (...) z 19 lutego 2010 r. informujące o trwającej modernizacji, zmierzającej do uruchomienia przez SM (...) dostarczania członkom Spółdzielni sygnału internetowego,
4. wniosek z dn. 28 października 2010 r. o udostępnienie kanalizacji technicznej w celu modernizacji sieci złożony przez R. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...),
5. wniosek (...) R. S. z dn. 8 listopada 2010 r. do Spółdzielni o podpisanie umowy umożliwiającej rozszerzenie usług świadczonych przez (...) o telewizję kablową,
6. opracowany przez zainteresowanego projekt umowy o współpracy pomiędzy (...) sp. z o.o. z/s w P. i SM (...).

Pismem z dnia 19 maja 2011 r. (k.110 akt adm.) Prezes UKE wezwał wnioskodawcę do uzupełnienia braków formalnych i sprecyzowania złożonego wniosku przez wyjaśnienie, czy żąda zmiany porozumienia z 2005 r. czy wydania decyzji zastępującej umowę o dostępie telekomunikacyjnym i wskazanie, czy podstawą żądania wnioskodawcy są przepisy art. 27 i 28 Pt czy art. 30 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

W piśmie z dnia 1 czerwca 2011 r. (k. 113 akt adm.) wnioskodawca usunął braki formalne wniosku i wyjaśnił, że wnosi o wydanie decyzji zastępującej umowę o dostępie telekomunikacyjnym opartej na przepisach art. 27 i 28 Pt i umożliwiającej:

I. świadczenie usługi dostępu do Internetu, telewizji kablowej cyfrowej i telefonii, ponieważ dotychczasowe porozumienie ograniczało działalność tylko do Internetu,

II. dostęp telekomunikacyjny do kanalizacji kablowej łączącej budynki spółdzielni wymienione w załączniku 1 gdyż dotychczasowe porozumienie, przewidujące taki dostęp w praktyce uniemożliwiało korzystanie z dostępu z racji braku zgody Spółdzielni na fizyczny dostęp do kanalizacji,

III. udostępnienie jednej pary włókna światłowodu łączącego poszczególne budynki mieszkalne, będące w gestii spółdzielni, które zostały wymienione w załączniku nr 2.

Oświadczył, że w przypadku przeszkód natury prawnej, technicznej lub finansowej dotyczących uwzględnienia jego żądania wnosi o umożliwienie położenia w istniejącej kanalizacji między budynkami własnego łącza optycznego. Dodał, że gdyby Prezes UKE uznał, iż lepszym rozwiązaniem sporu ze Spółdzielnią byłoby wydanie decyzji na podstawie art. 22 ustawy o wspieraniu rozwoju, pozostawia taką możliwość do decyzji organu. Zaznaczył, że jego celem jest utrzymanie ciągłości świadczenia usług, ponieważ w piśmie z dnia 7 maja 2011 r. Spółdzielnia skierowała do (...) oświadczenie o rozwiązaniu porozumienia nr (...) z 30 listopada 2005 r. za wypowiedzeniem.

Zawiadomieniem z dnia 16 czerwca 2011 r. Prezes UKE poinformował (...) sp. z o.o. i Spółdzielnię o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji zastępującej umowę o dostępie telekomunikacyjnym do budynków i kanalizacji Spółdzielni i zwrócił się do SM (...) o przedstawienie stanowiska w zw. z wnioskiem Operatora.

W piśmie z dnia 29 czerwca 2011 r. (k.123 akt adm.) (...) sp. z o.o. oświadczyła, że wnosi o wydanie decyzji na podstawie art.21 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju, zastępującej umowę o dostępie do nieruchomości, o której mowa w art. 30 ust.1 ustawy o wspieraniu rozwoju. Wskazała, że na gruncie art. 30 tej ustawy Spółdzielnia jest zobowiązana do zapewnienia dostępu do budynków oraz miejsc, w których zbiegają się kable doprowadzone do lokali w tych budynkach. Operator wyjaśnił, że chce świadczyć usługi telekomunikacyjne z wykorzystaniem własnych urządzeń i kabli, które są już zainstalowane lub zostaną w przyszłości zainstalowane w budynkach. Zaznaczył, że Spółdzielnia również jest operatorem usług dostępu do Internetu i telewizji kablowej a jej działania polegające na odkładaniu w czasie zawarcia umowy i proponowanie bardzo niekorzystnych warunków umowy zmierzają do eliminacji innych operatorów z rynku, którym jest teren zarządzany przez Spółdzielnię.

SM (...) w piśmie z dnia 29 czerwca 2011 r. (k.124 akt adm.) oświadczyła, że porozumienie nr (...) zostało zawarte zgodnie z zasadą swobody umów (art. 353¹ kc) i Operator jako profesjonalista miał pełną świadomość treści porozumienia. (...) sp. z o.o. oceniła jako wywieranie presji na Udostępniającego w kwestii związanej z ukształtowaniem treści i warunków dalszej współpracy stron. W piśmie z 7 lipca 2011 r. Spółdzielnia poinformowała o zaległości Operatora z opłatą na jej rzecz w kwocie 8 976, 53 zł i stwierdziła, że to działania (...) są źródłem problemów we współpracy stron.

W dniu 10 sierpnia 2011 r. Operator złożył do akt pismo precyzujące wniosek z dnia 26 kwietnia 2011 r. (k.245 akt adm.) w ten sposób, iż oświadczył, że wnosi o dostęp do budynków wymienionych w załączniku nr 2 – spis umów wraz ze skanami (k.259 akt adm.) – w trybie art. 30 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju.

Jednocześnie wnioskodawca oświadczył, że cofa wniosek z dnia 26.04.2011 r. w pozostałym zakresie dotyczącym:

- żądania wydania decyzji rozszerzającej porozumienie nr (...) o świadczenie usługi telewizji kablowej cyfrowej i telefonię,
- żądania doprowadzenia obowiązującego porozumienia do zgodności z obowiązującymi przepisami,
- żądania wydania decyzji o dostępie telekomunikacyjnym do kanalizacji kablowej łączącej budynki Spółdzielni wymienione w załączniku nr 1,
- żądania wydania decyzji o udostępnienie włókna światłowodu do budynków mieszkalnych będących w zarządzie Spółdzielni.

Wnioskodawca złożył również do akt sprawy kopie umów potwierdzających doprowadzenie publicznej sieci telefonicznej do budynków objętych zmodyfikowanym wnioskiem (k.134 i nast. akt adm.). Dodatkowo w dniu 22 sierpnia 2011 r. Operator złożył m. in. korespondencję mailową potwierdzającą prowadzenie negocjacji pomiędzy stronami w przedmiocie dostępu do budynków Spółdzielni i projekt aneksu do porozumienia nr (...).

Pismem z dnia 29 sierpnia 2011 r. Prezes UKE poinformował strony o prawie do zapoznania się z materiałem zgromadzonym w sprawie i możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów, materiałów i zgłoszonych żądań.

W dniu 15 września 2011 r. do Prezesa UKE wpłynęło pismo pełnomocnika Spółdzielni z dnia 12 września 2011 r. (k. 313 akt adm.) zawierające jeden z wariantów projektu umowy o współpracy pomiędzy (...) sp. z o.o., którą Spółdzielnia złożyła celem zaopiniowania. Prezes UKE potraktował złożony projekt umowy jako stanowisko Spółdzielni w sprawie.

Pismem z dnia 7 listopada 2011 r. Prezes UKE, wezwał Spółdzielnię do wyjaśnienia:

- czy Udostępniającego i Operatora łączy lub łączyła umowa regulująca zasady dostępu do budynków będących w zasobie Spółdzielni, a w przypadku odpowiedzi pozytywnej, do złożenia odpisu umowy,

- czy Spółdzielnia stoi na stanowisku, że korzystanie przez (...) sp. z o.o. z budynków SM (...) powinno być odpłatne czy bezpłatne,

- w przypadku wyboru wariantu odpłatnego wskazania wartości opłaty ze szczegółowym uzasadnieniem jej wysokości (w szczególności sposobu wyliczenia w odniesieniu do poszczególnych nieruchomości, na których posadowione są budynki).

Prezes UKE wezwał też Spółdzielnię do wskazania operatorów posiadających sieć w budynkach należących do jej zasobów i wyjaśnienia, czy ci operatorzy wnoszą na rzecz Spółdzielni jakiegokolwiek opłaty w zw. z korzystaniem z jej budynków, oraz przedstawienia umów, z których opłaty te wynikają.

W odpowiedzi z dnia 22 listopada 2011 r. (k. 445 akt adm.) Spółdzielnia wyjaśniła, że pierwotnie umowę określającą zasady dostępu do budynków Spółdzielni zawarto z R. S., prowadzącym działalność gospodarczą. W związku z przekształceniami po stronie przedsiębiorcy Porozumienie per facta concludentia przeszło na następców prawnych tego przedsiębiorcy tj. (...) s.c. R. S., O. S. a następnie (...) sp. z o.o. Pełnomocnik Spółdzielni poinformował, że umowa została wypowiedziana przez Udostępniającego i uległa rozwiązaniu z dniem 10 sierpnia 2011 r. Spółdzielnia oświadczyła, iż ze względu na konieczność stosowania jednolitych warunków umów z przedsiębiorcami świadczącymi jednego rodzaju usługi nie widzi innej możliwości jak odpłatne korzystanie przez (...) sp. z o.o. z budynków będących w jej zasobie. Opłatę zaproponowaną temu przedsiębiorcy Spółdzielnia określiła na 20 zł od lokalu mieszkalnego, zgodnie ze stosowanym przez nią cennika.

Jako drugiego operatora, z którym współpracuje Spółdzielnia wskazała S. sp.j. K. S., F. B. (1). Oświadczyła, że ten podmiot współpracuje ze Spółdzielnią na warunkach identycznych jak (...), ponosząc dotychczas wyłącznie koszty zużytej energii elektrycznej. Poinformowała, że temu przedsiębiorcy również zaproponowano podpisanie nowej umowy zawierającej identyczne jak dla (...) warunki także w zakresie odpłatności. Obie umowy nie zostały do dnia sporządzenia pisma (22 listopada 2011 r.) podpisane. Spółdzielnia oświadczyła, iż przedłożony Prezesowi UKE przy piśmie z dnia 12 września 2011 r. projekt umowy został przedstawiany wszystkim przedsiębiorcom zainteresowanym świadczeniem usług telekomunikacyjnych z wykorzystaniem jej zasobów mieszkaniowych. Do odpowiedzi Spółdzielnia dołączyła:

- pismo S. sp.j. K. S., F. B. (1) skierowane do Udostępniającego z dnia 25 lutego 2011 r.,

- pismo (...) s.c. R. S., O. S. do Spółdzielni z dnia 22 grudnia 2010 r. zawierające wniosek o przygotowanie aneksu do Porozumienia nr (...) w zw. z przekształceniem (...) s.c. w spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością,

- oświadczenie Spółdzielni skierowane do (...) sp. z o.o. z dnia 7 kwietnia 2011r. o rozwiązaniu Porozumienia nr (...),
- Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych przez SM (...) w W..

Po zapoznaniu się z aktami postępowania, R. S. jako członek zarządu (...) sp. z o.o. złożył w dniu 28 listopada 2011 r. oświadczenie, w którym zaprzeczył, że (...) sp. z o.o. stała się kiedykolwiek stroną umowy nr (...) z 30 listopada 2005 r. Dodał, że zgodnie z jego wiedzą firma (...) sp.j. K. S., F. B. (2) w dacie składania oświadczenia korzysta z budynków Spółdzielni, nie ponosząc z tego tytułu odpłatności.

Z treści składanych przez (...) sp. z o.o. podczas postępowania administracyjnego oświadczeń, precyzujących wniosków z dnia 26 kwietnia 2011 r. wynika, że ostatecznie wnioskodawca domagał się wydania decyzji określającej zasady dostępu do budynków SM (...), wymienionych w załączniku nr (...), na podstawie przepisów ustawy o wspieraniu rozwoju. W pozostałym zakresie wcześniejszy wniosek został cofnięty a Prezes (...) w wydanej decyzji umorzył postępowanie w tej części.

Z informacji znajdujących się w aktach administracyjnych wynika, że:

- na podstawie oświadczenia Spółdzielni z dnia 7 kwietnia 2011 r. o rozwiązaniu umowy z 3- miesięcznym okresem wypowiedzenia, Porozumienie nr (...) z dnia 30 listopada 2005 r. pomiędzy SM (...) a R. S. i O. S. prowadzącymi działalność gospodarczą zostało skutecznie rozwiązane z dniem 10 sierpnia 2011 r.,
- przed wydaniem zaskarżonej decyzji (...) sp. z o.o. i SM (...) nie zawarły aneksu do Porozumienia nr (...) z dnia 30.11.2005 r. ,
- pomiędzy (...) sp. z o.o. i SM (...) nie doszło do podpisania umowy o dostępie do zasobów mieszkaniowych Spółdzielni,
- budynki wymienione w złożonym przez wnioskodawcę załączniku nr 2 w całości znajdują się w zarządzie Spółdzielni,
- Spółdzielnia ma prawo do zarządzania wszystkimi nieruchomościami, na których posadowione są budynki objęte żądaniem Operatora.

Przedstawione okoliczności zostały ustalone przez Sąd w oparciu o powołane wyżej dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym. W toku postępowania odwoławczego dokumenty te nie były przez strony kwestionowane. Ustalone na ich podstawie okoliczności są niesporne między stronami. Również Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania ich z urzędu.

Na podstawie zebranego materiału Prezes UKE wydał decyzję w zakresie objętym wnioskiem w jego ostatecznym brzmieniu.

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Nie zasługują na uwzględnienie zarzuty powoda oparte na twierdzeniu o naruszeniu przez pozwanego przepisu art. 22 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

Wobec ograniczenia przez Operatora w dniu 10 sierpnia 2011r. żądania zawartego we wniosku z 26 kwietnia 2011r. i cofnięcia wniosku w pozostałej części składanie załączników nr 1 i 2 powołanych w pierwotnej formie wniosku było zbędne. Braki formalne wniosku, wskazane w wezwaniu Prezesa UKE z dnia 19 maja 2011 r. zostały przez wnioskodawcę uzupełnione w terminie pismem z dn. 1czerwca 2011 r. a załączniki miały charakter dowodowy. Wobec częściowego cofnięcia wniosku przez Operatora zbyteczne było składanie załączników dotyczących kwestii nieobjętych wnioskiem w nowym zakresie . Jednocześnie wskutek usunięcia braków formalnych nie było podstaw do zwrotu wniosku z przyczyn niezłożenia załączników nr 1 i 2.

Bez znaczenia dla merytorycznej oceny zaskarżonej decyzji jest fakt jej wydania po przekroczeniu terminu określonego w ustawie. Jak trafnie wskazał Prezes UKE, termin 90 dni na wydanie decyzji ma charakter instrukcyjny. Pismem z dnia 1 sierpnia 2011 r. Prezes UKE powiadomił strony o przedłużeniu terminu rozpatrzenia wniosku Operatora z uwagi na

skomplikowany charakter sprawy.

W ocenie Sądu nie ma też podstaw do uwzględnienia zarzutu wydania zaskarżonej decyzji z naruszeniem interesu SM (...) oraz interesu odbiorców usług i użytkowników sieci telekomunikacyjnych. Decyzja została wydana na podstawie przepisów obowiązującego prawa. Przy wydawaniu decyzji administracyjnych Prezes UKE, zgodnie z art. 22 ust.1 ustawy o wspieraniu rozwoju obowiązany jest do uwzględnienia wymienionych w tym przepisie kryteriów. Zaskarżona decyzja zapewnia odbiorcom swobodę wyboru oferty większej grupy przedsiębiorców, dostęp do szerszej gamy usług i przyczyni się do rozwoju konkurencji na rynku obejmującym zasoby mieszkaniowe Spółdzielni, co skutkować będzie podniesieniem poziomu oferowanych usług oferowanych i obniżeniem ich ceny przez działających na tym rynku operatorów. Otwarcie dostępu do budynków Spółdzielni jest również w interesie użytkowników sieci. Zgodnie z deklaracją Operatora istniejąca sieć ma zostać zmodernizowana poprzez wymianę instalacji na światłowodową.

Zarzut wydania decyzji z naruszeniem interesu Spółdzielni powód uzasadnił, wskazując poszczególne postanowienia ukształtowanej decyzją umowy w odniesieniu do dostępu do sieci. Należy zauważyć, że zaskarżona decyzja dotyczy dostępu do zasobów mieszkaniowych Spółdzielni a nie dostępu do sieci telekomunikacyjnej, więc zarzut braku określenia sieci objętej decyzją o dostępie nie ma znaczenia w sprawie. Ponadto wypada podkreślić, że możliwość odbioru usług elektronicznych na terenie nieruchomości zarządzanych przez Udostępniającego przyczyni się do podniesienia wartości tych nieruchomości. W decyzji zastępującej umowę Prezes UKE zawarł szereg postanowień nakładających obowiązki na Operatora i chroniących interesy Udostępniającego. W szczególności decyzja ustala zasadę ryczałtowych rozliczeń za zużytą przez Operatora energię elektryczną. Ustalenie zryczałtowanej opłaty przyczyni się do rzetelnego i sprawnego prowadzenia rozliczeń, co ułatwi wzajemną współpracę stron. Umowa dopuszcza też możliwość zawarcia przez Operatora odrębnej umowy z zakładem energetycznym. W związku z tym pozwany wprowadził do decyzji postanowienia przewidujące udzielenie przez Spółdzielnię odpowiedniej zgody i udostępnienie nieruchomości. Nałożył też na Operatora obowiązek realizacji wszelkich inwestycji na własny koszt z jednoczesnym wymogiem wpłacenia Spółdzielni kaucji zabezpieczającej należyte wykonanie prac. Z uwagi na asekuracyjny i zwrotny charakter kaucji twierdzenie powoda dotyczące jej symbolicznej wartości w porównaniu z potencjalnymi milionowymi korzyściami Operatora nie mogą uzasadniać zarzutu rażącego naruszenia interesu powoda. Ustalenie dużo wyższej wartości kaucji, która po należytych wykonaniu prac podlega zwrotowi nie ma również znaczenia dla merytorycznej oceny decyzji i nie może stanowić podstawy do jej uchylenia.

Obowiązek określony w §2 ust.5 decyzji ma znaczenie alternatywne jedynie w przypadku gdyby strony nie doszły do porozumienia na zasadach określonych w §2 ust.4, który przewiduje ponoszenie wszelkich kosztów przez operatora oraz możliwość zgłoszenia uwag przez Udostępniającego.

Zapis §2 ust.8 decyzji zawiera zastrzeżenie, iż wprowadzenie zmian nie może utrudniać korzystania z nieruchomości i negatywnie wpływać na walory estetyczne budynków. Zmiany, o których mowa w §2 ust.8 decyzji dotyczą wyłącznie inwestycji nie wymagających zmiany decyzji zastępującej umowę i projektu wykonawczego, więc wskazany zapis nie stwarza zagrożenia w postaci naruszenia interesu Udostępniającego.

W podobny sposób należy ocenić zarzuty dotyczące treści §3 ust.11 i 16 decyzji. Na Operatora nałożony bowiem został obowiązek ponoszenia pełnej odpowiedzialności za działania przedsiębiorców, którym powierzył wykonanie prac lub udostępnił sieć. Wobec faktu, iż strony wiąże umowa, powodowi służy pełne prawo do wystąpienia z ewentualnym roszczeniem do Operatora.

Postanowienie zawarte w §4 ust.5, w ocenie Sądu nie nakłada na powoda szczególnych obowiązków stałego pilnowania i monitorowania sieci Operatora, na które wskazano w odwołaniu. Zobowiązuje jedynie do informowania

o przypadkach naruszenia sieci i nie przewiduje sankcji. Natomiast treść §6 została oparta na zasadzie wzajemności i z tego względu nie jest krzywdząca dla żadnej ze stron umowy.

Podstawy dla uwzględnienia żądania odwołania nie mogą stanowić zarzuty powoda dotyczące wiarygodności kontrahenta. W świetle przepisów ustawy o wspieraniu rozwoju zastrzeżenia związane z terminowością regulowania należności przez konkretnego przedsiębiorcę nie mogą wpływać na obiektywną ocenę obowiązku nałożonego na podmiot zarządzający nieruchomością. Dochodzenie przez Spółdzielnię ewentualnych roszczeń od zainteresowanego możliwe jest na gruncie przepisów prawa cywilnego. Postawa etyczna zainteresowanego nie ma wpływu na istnienie obowiązku powoda wynikającego z art. 30 ust.1 ustawy o wspieraniu rozwoju i nie może być uzasadnieniem dla zarzutów dotyczących decyzji administracyjnej, wydanej na podstawie tego przepisu.

Mając na uwadze informacje o przebiegu negocjacji pomiędzy Spółdzielnią i (...) oraz zasadach współpracy powoda z innym przedsiębiorcą telekomunikacyjnym przed wydaniem zaskarżonej decyzji za nietrafne uznać należało zarzuty błędu w ustaleniach faktycznych i wydania decyzji z naruszeniem art. 22 ust. 1w zw. z art. 21 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju pomimo braku przesłanek ustawowych. Okoliczność niezawarcia przez SM (...) sp. z o.o. umowy o dostępie do nieruchomości i budynków Spółdzielni nie jest przez żadną ze stron kwestionowana. Natomiast informacja o niepobieraniu opłat z tytułu współpracy z innym operatorem została podana przez powoda w piśmie z dnia 22 listopada 2011 r.

Zdaniem Sądu trafne było stanowisko Prezesa UKE, że brak porozumienia stron mimo prowadzenia negocjacji należało uznać za odmowę Spółdzielni przyznania zainteresowanemu dostępu do nieruchomości na warunkach niedyskryminujących.

Zastrzeżenie, że projekt umowy został przedstawiony Prezesowi UKE w celu konsultacji nie może mieć wpływu na możliwość uznania go jako stanowiska powoda w zakresie treści umowy i wydania przez pozwanego decyzji zastępującej umowę stron. Przepisy nie nakładają bowiem na strony bezwzględnego obowiązku złożenia w postępowaniu administracyjnym projektu umowy. Wystarczające jest wskazanie kwestii spornych. Strona może nie przedstawić żadnych informacji dotyczących kształtu umowy lub zasad wzajemnej współpracy. Nie ma to jednak żadnego wpływu na możliwość wydania decyzji przez organ administracji. Projekt umowy ma jedynie znaczenie pomocnicze przy ustalaniu rozbieżności stanowisk stron.

Brak zgody Spółdzielni na zawarcie aneksu do Porozumienia z 2005 r., wprowadzającego (...) sp. z o.o. jako stronę tej umowy oraz złożenie oświadczenia o rozwiązaniu Porozumienia z firmą (...) pozwala na potraktowanie zachowania Spółdzielni jako odmowy zawarcia umowy z zainteresowanym. Nietrafny jest więc zarzut odwołania dotyczący błędnego ustalenia, iż Spółdzielnia ostatecznie odmówiła podpisania umowy o dostępie z (...) sp. z o.o.

Jednocześnie wobec potwierdzenia przez powoda, że nie pobiera on od firmy (...) sp.j. K. S., F. B. (2) innych opłat poza kosztami energii elektrycznej, przyjęcie w projekcie umowy zasady odpłatności uprawnia do uznania, że Spółdzielnia zmierzała do zróżnicowania zasad dostępu przedsiębiorców telekomunikacyjnych do zarządzanych przez nią nieruchomości.

Zaskarżona decyzja ustala warunki dostępu zainteresowanego do nieruchomości i budynków SM (...) w celu zapewnienia telekomunikacji. Nie dotyczy określonego w art. 33 ustawy o wspieraniu rozwoju obowiązku właścicieli, użytkowników lub zarządców nieruchomości umożliwienia operatorom i innym podmiotom umieszczenia na nieruchomości obiektów, urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej i podejmowania innych wskazanych w tym przepisie działań w celu niezwiązanym z zapewnieniem telekomunikacji w budynku znajdującym się na terenie tej nieruchomości, którego realizacja może być wiązać się z odpłatnością ze strony podmiotu korzystającego z dostępu. Nie ma też podstaw do wspólnego stosowania przepisów art. 30 ust.4 i art. 33 ustawy o wspieraniu rozwoju, ponieważ regulują one inne obowiązki dysponenta nieruchomości. Przepis art. 9 ust. 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie stanowił podstawy prawnej do wydania zaskarżonej decyzji. Prezesa UKE powołał ten przepis w zaskarżonej decyzji celem podkreślenia, że działanie Spółdzielni, polegające na nierównym ustaleniu warunków współpracy z operatorami stanowi niedozwoloną praktykę w świetle przepisów ustawy o ochronie konkurencji i

konsumentów. Z tego względu uzasadnione było przyjęcie w decyzji nieodpłatnego modelu dostępu zainteresowanego do budynków powoda, analogicznie jak w przypadku innych współpracujących z Udostępniającym przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Wobec tego zarzut błędnej wykładni i nieuprawnionego zastosowania art. 9 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 30 ust.4 i art. 33 ustawy o wspieraniu rozwoju również należało uznać za niezasadny.

Powód nie przedstawił w odwołaniu uzasadnienia zarzutu naruszenia art. 30 pkt 1 ustawy o wspieraniu rozwoju i nie wyjaśnił jakie określone w tej normie przesłanki nie miały zastosowania do stanu faktycznego sprawy. Z tego względu zarzut ten, zdaniem Sądu, należało uznać za nieuzasadniony i nie zasługujący na uwzględnienie.

Za niezasadne należało uznać zarzuty naruszenia przepisów postępowania administracyjnego.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na dokonanie ustaleń dotyczących umożliwiających na ocenę zaskarżonej decyzji w świetle zarzutów odwołania. Znajdujące się w aktach administracyjnych informacje pochodzą od uczestników postępowania administracyjnego i brak podstaw do stwierdzenia, iż są niekompletne. Z uwagi na występujące w sprawie zagrożenie strat i powstania niepowetowanej szkody po stronie zainteresowanego uzasadnione było zastosowanie w sprawie art. 108 kpa.

Sąd oddalił wniosek powoda o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka, pracownika Spółdzielni uznając, że informacje dotyczące przebiegu negocjacji i stanowisk stron, wynikające z dokumentów złożonych przez strony w postępowaniu administracyjnym są na tyle wyczerpujące, iż dopuszczenie kolejnego dowodu dotyczącego tych okoliczności jest zbędne i nie ma wpływu na treść wyroku w sprawie.

Sąd oddalił wniosek dowodowy pozwanego uznając, że informacje dotyczące przebiegu negocjacji pomiędzy powodem a zainteresowanym nie mają wpływu na treść wyroku.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności Sąd Okręgowy oddalił wniesione przez powoda odwołanie ze względu na brak podstaw do jego uwzględnienia – art. 479⁶⁴ § 1 kpc, jako bezzasadne.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na zasadzie art. 98 kpc stosownie do wyniku sporu.

SSO Witold Rękosiewicz.